

UCHWAŁA NR XLIV/558/2022
RADY MIEJSKIEJ W SUWAŁKACH

z dnia 30 marca 2022 r.

w sprawie wysokości stawek opłat za zajęcie pasa drogowego dróg publicznych, których zarządcą jest
Zarząd Dróg i Zieleni w Suwałkach

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8 i 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2022 r. poz. 559) oraz art. 40 ust. 8 i 9 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1376; zm.: Dz. U. z 2021 r. poz. 1005 i poz. 1595 oraz z 2022 r. poz. 32, M. P. z 2021 r. poz. 876.), Rada Miejska w Suwałkach uchwała co następuje:

§ 1. Ustala się wysokość stawek opłat za zajęcie pasa drogowego dróg krajowych, wojewódzkich, powiatowych, gminnych, których zarządcą jest Zarząd Dróg i Zieleni w Suwałkach, na cele niezwiązane z budową, przebudową, remontem, utrzymaniem i ochroną dróg, dotyczące:

- 1) prowadzenia robót w pasie drogowym;
- 2) umieszczania w pasie drogowym urządzeń infrastruktury technicznej niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego;
- 3) umieszczania w pasie drogowym obiektów budowlanych niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego oraz reklam;
- 4) zajęcia pasa drogowego na prawach wyłączności w celach innych niż wymienione w pkt 1-3.

§ 2. Za zajęcie 1m² powierzchni pasa drogowego dróg krajowych, wojewódzkich, powiatowych i gminnych w celu prowadzenia robót ustala się następujące stawki opłat za każdy dzień zajęcia:

1) przy zajęciu jezdni do 20% szerokości	6,00 zł
2) przy zajęciu jezdni powyżej 20% do 50% szerokości	8,00 zł
3) przy zajęciu jezdni powyżej 50% do całkowitego zajęcia jezdni	10,00 zł
4) chodników, poboczy, dróg rowerowych, ciągów pieszych, pieszo-rowerowych i pieszo-jezdnych, pasów dzielących, zatok postojowych, zatok autobusowych oraz pozostałych elementów pasa drogowego	6,00 zł
5) infrastruktura telekomunikacyjna, niezależnie od zajętego elementu pasa drogowego	0,20 zł

§ 3. Za zajęcie pasa drogowego dróg krajowych, wojewódzkich, powiatowych i gminnych w celu umieszczenia urządzeń infrastruktury technicznej niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego ustala się następujące roczne stawki opłat za 1m² powierzchni pasa drogowego zajętego przez rzut poziomy umieszczonego urządzenia:

1) poza jezdnią sieć i przyłącze: wodociągowe, kanalizacji sanitarnej, ciepłne, kanalizacji deszczowej (nie będącej infrastrukturą drogową), gazowe, elektroenergetyczne i inne	30,00 zł
2) poza jezdnią sieć i przyłącze: infrastruktury telekomunikacyjnej	20,00 zł
3) w jezdni sieć i przyłącze: wodociągowe, kanalizacji sanitarnej, ciepłne, kanalizacji deszczowej (nie będącej infrastrukturą drogową), gazowe, elektroenergetyczne i inne	60,00 zł
4) w jezdni sieć i przyłącze: infrastruktury telekomunikacyjnej	20,00 zł
5) na drogowych obiektach inżynierskich sieć i przyłącze: wodociągowe, kanalizacji sanitarnej, ciepłne, kanalizacji deszczowej (nie będącej infrastrukturą drogową), gazowe, elektroenergetyczne i inne	200,00 zł
6) na drogowych obiektach inżynierskich sieć i przyłącze: infrastruktury telekomunikacyjnej	20,00 zł

§ 4. 1. Za zajęcie 1m² powierzchni pasa drogowego dróg krajowych, wojewódzkich, powiatowych i gminnych w celu umieszczenia obiektów budowlanych niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego ustala się następujące stawki opłat za każdy dzień zajęcia:

1) dla rzutu poziomego obiektu budowlanego	1,00 zł
2) dla rzutu poziomego obiektu telekomunikacyjnego	0,20 zł
2) dla rzutu poziomego rampy dla osób niepełnosprawnych	0,05 zł

2. Za zajęcie pasa drogowego dróg krajowych, wojewódzkich, powiatowych i gminnych, w celu umieszczenia reklamy ustala się następujące stawki opłat za każdy dzień zajęcia za 1m² powierzchni reklamy:

1) reklama	3,00 zł
------------	---------

§ 5. Za zajęcie 1m² powierzchni pasa drogowego dróg krajowych, wojewódzkich, powiatowych i gminnych na prawach wyłączności w celach innych niż wymienione w §1 pkt 1-3 ustala się następujące stawki opłat za każdy dzień zajęcia:

1) pod ogródki gastronomiczne	0,30 zł
2) pod stoiska (stragany) handlowe	7,00 zł
3) koncerty, festyny i inne imprezy	0,20 zł
4) miejsca postojowego dla osób niepełnosprawnych, dla których zespół do spraw orzekania o niepełnosprawności wydał orzeczenie o zaliczeniu do znacznego stopnia niepełnosprawności z kodem R (ruchowa), lub organy rentowe na mocy przepisów szczegółowych wydały orzeczenie równoważne z orzeczeniem o niepełnosprawności, dla wszystkich kategorii dróg	0,05 zł
5) ogrodzonego gruntu przydomowego (zastalego), do czasu przestawienia ogrodzenia lub uregulowania granic pasa drogowego	0,05 zł
6) w odniesieniu do obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej	0,20 zł
7) na prawach wyłączności w celach innych niż wymienione w pkt 1-6	2,00 zł

§ 6. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Suwałk.

§ 7. Traci moc uchwała Rady Miejskiej w Suwałkach nr XV/215/2019 z dnia 18 grudnia 2019 r. w sprawie wysokości stawek opłat za zajęcie pasa drogowego dróg, których zarządcą jest Zarząd Dróg i Zieleni w Suwałkach zmieniona uchwałą Rady Miejskiej w Suwałkach nr XXIII/305/2020 z dnia 30 czerwca 2020 r.

§ 8. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podlaskiego.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Suwałkach

Zdzisław Przelomiec

Uzasadnienie
do uchwały w sprawie wysokości stawek opłat za zajęcie pasa drogowego dróg publicznych, których zarządcą jest Zarząd Dróg i Zieleni w Suwałkach

Przedmiotem regulacji jest podjęcie uchwały w sprawie wysokości stawek opłat za zajęcie pasa drogowego dróg publicznych, których zarządcą jest Zarząd Dróg i Zieleni w Suwałkach.

Zajęcie pasa drogowego na cele niezwiązane z budową, przebudową, remontem, utrzymaniem i ochroną dróg, wymaga uzyskania od zarządcy drogi zezwolenia oraz wiąże się z pobraniem opłaty. Obowiązek uiszczenia opłaty za zajęcie pasa drogowego wynika z przepisu art. 40 ust. 3 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1376 ze zm.) oraz wydanej na podstawie art. 40 ust. 1 decyzji administracyjnej zezwalającej na zajęcie pasa drogowego.

Kwestie związane z uiszczaniem opłaty za zajęcie pasa drogowego zostały uregulowane ustawą z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (opublikowana w Dz. U. z 1985 r. Nr 14, poz. 60), która weszła w życie 1 października 1985 r., z tym że wówczas była mowa o pobieraniu **jednorazowych opłat** za zajęcie pasa drogowego i za umieszczenie w nim urządzeń nie związanych z funkcjonowaniem dróg.

Kolejną nowelizacją, która weszła w życie dnia 9 grudnia 2003 r. ustawą o zmianie ustawy o drogach publicznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw z dnia 14 listopada 2003 r. (opublikowana w Dz. U. 2003 r. nr 200, poz. 1953), doprecyzowano kwestie zajęcia pasa drogowego nadając nowe brzmienie art. 40. Tym samym w ust. 2 ustawodawca rozszerzył katalog zezwoleń na zajęcie pasa drogowego, który obejmował: 1) prowadzenie robót w pasie drogowym, 2) umieszczanie w pasie drogowym urządzeń infrastruktury technicznej, 3) umieszczanie w pasie drogowym obiektów budowlanych oraz reklam, 4) zajęcie pasa drogowego na prawach wyłączności w celach innych niż wymienione w pkt 1-3. Po tej zmianie ustawy opłata za umieszczenie urządzeń nie miała już charakteru jednorazowego lecz była **opłatą coroczną**.

Nadmienić należy, że:

1. do 1985 r. nie były pobierane opłaty za zajęcie pasa drogowego i za umieszczenie w nim urządzeń nie związanych z funkcjonowaniem dróg,

2. w okresie od 1985 r. do 2003 r. pobierane były jednorazowe opłaty zarówno za zajęcie pasa drogowego i za umieszczenie w nim urządzeń nie związanych z funkcjonowaniem dróg,

3. dopiero po nowelizacji ustawy, która weszła w życie dnia 9 grudnia 2003 r. zarządy dróg publicznych pobierają jednorazową opłatę za zajęcie pasa drogowego i coroczną opłatę za umieszczenie w pasie drogowym urządzeń nie związanych z funkcją drogi (sieci wraz z przyłączami kanalizacji sanitarnej, wodociągu, ciepłne, gazowe, elektroenergetyczne i telekomunikacyjne).

Dodatkowo tą samą nowelizacją ustawodawca w art. 40 ust. 8 dał upoważnienie organom stanowiącym jednostki samorządu terytorialnego do ustalenia wysokości stawek opłat za zajęcie 1 m² pasa drogowego. W granicach administracyjnych miasta Suwałki ww. kompetencje leżą w gestii Rady Miejskiej w Suwałkach.

Zgodnie z ustawą z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (tj. Dz. U. z 2020 r., poz. 2028) przyłączem wodociągowym jest odcinek przewodu łączącego sieć wodociągową z wewnętrzną instalacją wodociągową w nieruchomości odbiorcy usług wraz z zaworem za wodomierzem głównym, a przyłączem kanalizacyjnym jest odcinek przewodu łączącego wewnętrzną instalację kanalizacyjną w nieruchomości odbiorcy usług z siecią kanalizacyjną, za pierwszą studzienką, licząc od strony budynku, a w przypadku jej braku do granicy nieruchomości gruntowej.

Przez wiele lat znaczne kontrowersje budziła kwestia przyłączy (kanalizacji sanitarnej i wodociągowych), a definicje zawarte w ustawie były różnie interpretowane. Do 2014 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz sądy powszechne stały na stanowisku, iż granice nieruchomości inwestora wyznaczają również granice przyłącza.

Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 września 2017 r. sygn. III SK 64/15, zapadły na gruncie sprawy dotyczącej zarzutu praktyk naruszających konkurencję wskutek obciążania przez przedsiębiorcę odbiorców usług kosztami budowy przyłączy w zakresie wykraczającym poza ich nieruchomości, zmodyfikował wcześniejszą linię orzecniczą i interpretację pojęcia przyłącza wodociągowego zawartą w art. 2 pkt 6 ustawy.

W ww. wyroku Sąd Najwyższy orzekł, że: 1) *przyłączem wodociągowym jest przewód łączący sieć wodociągową z wewnętrzną instalacją wodociągową w nieruchomości odbiorcy usług na całej swojej długości*, 2) *przyłączem kanalizacyjnym jest przewód łączący wewnętrzną instalację kanalizacyjną zakończoną studzienką w nieruchomości odbiorcy usług z siecią kanalizacyjną, na odcinku od studzienki do sieci kanalizacyjnej*. Ponadto SN stwierdził, że definicja przyłącza kanalizacyjnego jest tak skonstruowana, że jego zakończenie określają dwa kryteria: sieć lub granica nieruchomości. To drugie ma jednak wyłącznie pomocniczy charakter i można je zastosować jedynie, gdy na nieruchomości nie ma studzienki. W takiej sytuacji przyłącze kanalizacyjne rozpoczyna się za wewnętrzną instalacją kanalizacyjną w nieruchomości odbiorcy i kończy na granicy nieruchomości. Jeżeli jednak na terenie posesji odbiorcy jest studzienka, to zastosowanie znajduje kryterium podstawowe - granicą przyłącza kanalizacyjnego jest sieć. W przypadku przyłącza wodociągowego w definicji w ogóle nie ma odniesienia do granicy nieruchomości, zatem jedynym czynnikiem wyznaczającym końcową granicę przyłącza jest sieć.

Mając powyższe na uwadze za umieszczenie w pasie drogowym dróg publicznych sieci kanalizacji sanitarnej, wodociągu, ciepłej, gazowej, elektroenergetycznej i telekomunikacyjnej opłatę coroczną ponoszą inwestorzy - gestorzy sieci. Natomiast w przypadku wybudowania przyłączy, opłatę coroczną również ponoszą inwestorzy - gestorzy za wyjątkiem przyłączy kanalizacji sanitarnej i wodociągowej, gdzie ww. opłatę ponoszą jako inwestorzy właściciele nieruchomości.

Przyjęte niniejszą uchwałą stawki opłat za prowadzenie robót w pasie drogowym oraz umieszczanie w pasie drogowym urządzeń infrastruktury technicznej, są pierwszą zmianą stawek od 2012 r. Przyjęte opłaty mieszczą się w granicach zawartych w art. 40 ust. 8 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych.

W uchwale ujednolicone zostały stawki opłat m.in. pod względem rodzaju urządzenia lub obiektu czy podmiotu umieszczającego urządzenie lub obiekt. Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 września 2016 r. sygn. II GSK 649/15: *„ustawodawca umożliwił Radzie Gminy/Miasta różnicowanie stawek opłat, jednakże różnicowanie to nie może zawierać dodatkowych elementów preferujących, dyskryminujących czy naruszających zasadę równości uczestników obrotu gospodarczego. Za nieuprawnione należy uznać przyjęcie zróżnicowanej wysokości stawek opłat w odniesieniu do urządzeń tego samego rodzaju, a tym bardziej w zależności od podmiotu zarządzającego, czy właściciela urządzeń tego samego rodzaju”*.

Przyjęte uchwałą stawki opłat spowodują zwiększenie wpływów do budżetu miasta z tytułu opłat za zajęcie pasa drogowego o około 30%.

W przedstawionym stanie faktycznym i prawnym podjęcie przedmiotowej uchwały jest celowe i uzasadnione.